

LAIVAS

No. 11. Metai VI

Kovo (March) 13, '26

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusci metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

IV GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

L e k c i j a .

GAL. 4, 22-31.

BROLIAI: yra parašyta: Abraomas tu-rėjo du sunu, viena iš tarnaitės ir vi-na iš laisvos. Bet tas, kurs buvo iš tar-naitės, gimė kuno keliu, kurs gi iš lai-svos, pasiremiant pažadėjimu. Tai pa-sakyma palygintinai. Nes tai yra dvi sandori: viena Sinajaus kalne, gimdan-ti tarnavimui: ta yra Agara; nes Sinajaus kalnas yra Arabijoje, turis saryšį su dabrtine Jeruzale, kuri draug su savo vaikais tarnauja. Ana gi Je-ruzalė, kuri yra aukštybėse, yra laisva, ji yra mu-sų motina. Nes yra parašyta: Linksminkis nevai-singoji, kuri negimdai; džiaugkis ir sukauk, kuri neturi gimdymo skausmų; nes daug yra apleisto-sios vaikų, daugiau kaip tos, kuri turi vyrą. Mes, broliai, esame kaip Izaokas pažadėjimo vaikai. Bet kaip tuomet gimusis kuno keliu persekiojo gimusįjį dvasiškai taip ir dabar. O ką sako Raš-tas? Išmesk tarnaitę ir jos sunu; nes tarnaitės sunu nebus tėvainis kartu su laisvosios sunumi. Taigi: broliai, mes neesame tarnaitės vaikai, bet laisvosios to laisve, kuria mus išlucosavo Kristus.

SV. BERNARDO ISSIREIŠKIMAI.

Tiktai nužemintos širdies žmonės niekuo-met nepavydi.

Uuolumas be mokslo dažnai pavojingesnis negu naudingesis.

Teisėjas viena ausimi turi klausyti kal-tintojo, kita gi kaltininko.

Neteisingas katalikas daug pavojingesnis negu teisingas klaidatikis.

E v a n g e l i j a .

JON. 6, 1-15.

ANUO metu Jėzus nuvyko į anapus Ga-liliejos, tai yra Tiberiados jūros. Jį se-kė didelė žmonių daugybė, nes jie ma-tė stebuklus, kuriuos jis darė ant ligo-nių. Jėzus užėjo ant kalno ir tenai at-sisėdo su savo mokytiniais. Buvo arti žydų šventė, Velykos. Jėzus pakėlė a-kis ir pamatęs, kad pas jį ateina didžiausi minia, tarė Pilypai: Iš kur pirsime duonos, kad šitie galėtų pavalgyti? Sakė gi jis tai, mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs. Pilypas jam atsakė: Duonos už du šimtu denarų jiems nebus gana, kad kiekvienas gautų k-kį truputį. Tuomet vienas jo mokytinių, Simonas Petro brolis Andriejus, jam pasakė: Čia yra vienas vaikas, kurs turi penkis miežienės duonos kepalus ir dvi žuvi; bet kas iš to tokiai daugybei? Jėzus tačiau tarė: Suso-dinkite žmones. Toje vietoje buvo daug žolės. Tai-gi, jie susėdo, viso apie penkis tukstančius vyrų. Jėzus gi ėmė duona ir padėkojęs padalino sėdė-jusiems; taippat ir žuvų, kiek kas norėjo. Jiems pavalgius, jis tarė savo mokytiniais: Surinkite kas liko trupinių, kad nepražutų. Taigi, jie su-rinko ir iš penkių miežienės duonos kepalų pripylė dvyliką pintinių trupinių, kurie buvo likę pa-valgius. Tie žmonės, pamatę, kad Jėzus buvo padaręs stebuklą, sakė: Jis tikrai tas pranašas, kurs turi ateiti į pasaulį. Bet Jėzus, žinodamas, kad jie nori ateiti jo sugautų ir paskelbtų jo karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną.

Dievas ir Žmogus.

Nesenai Amerikoje buvo vieno komunistų vado byla Brocktone, Mass. Jisai buvo kaltinamas už piktažodžiamumą prieš V. Dievą ir už kurstymą žmonių prieš Amerikos valdžią. Teisėjas nubaudė jį už kurstymą prieš valdžią \$100 dol., bet neradęs pas jį piktažodžiamųjų įrodymų, kadangi jisai ne iš rašto skaitė, o tik gyvu žodžiu kalbėjo, pasidalinus liudininkas, — komunistas liko išteisintas.

Gerai katalikai norėtų prieš tuos paleistburnius atsispirti, parodyti jų skelbiamas nesąmones, bet nevisuomet išgali.

Šiame trumpame straipsnyje pasistengsiu duoti priainamiausiu būdu grynai protinių įrodymų, kad žmogus V. Dievo esimą gali tikrai pažinti, lygiai kaip ir Dievo esimo įrodymus.

Pasinaudodamas žmogus savo sveiku protu gali iš savo regimo pasaulio išskaityti pėdsakus, įvairių ypatybių atvaizdą to, kuris visa tai yra padaręs. Gali tikriausiu būdu, protaudamas, sužinoti Dievo esimą, suprasti jį, kiek prigimtas protas neša, pažinti Jo išmintį, matyti Jo pasireiškusią tvarinuose grožę, atrasti savą sielai nesimainomą ir amžinos laimės šaltinį.

Šv. Bonaventura sako: "Kas tokią daugybę sutvertų daiktų šviesa nėra apšviečiamas, tas yra aklas; kas tokia didelė garsų įvairybė nėra pažadintas ir nepabunda, — kurčias yra; kas iš tų padarinių negarbiną Dievo, — nebylys jį Dievo esimo įrodymų knyga. Reikia

yra; kas iš taip daugybės požymių nenuvokia pirmosios viso ko priežasties, — kvailas yra" (Iter. ment. c. 1.)

Neveltui todėl ir Vatikano Santaryba 3 sesijoje nutarė paskelbti: "Šventoji Motina Bažnyčia (to) laikosi ir mokina, visų daiktų pradžią ir pabaigą — Dievą, prigimta žmogaus proto šviesa iš sutvertųjų daiktų tikrai galima pažinti."

Šitas dalykas visiems katalikams žmonėms yra be įrodymų aiškus, ir jo visi katalikai laikosi.

Jeigu tad galima pažinti tikrai V. Dievo esimas prigimtu žmogaus protu, kodel-gi bedievių yra, gal kas paklausti.

Žmogus ne iš vieno proto susideda; turi jisai dar valią, geidulius, jausmus. Tie padaro įtakos į protą, jį aptemdo ir doriniai supuvę, sugedę, su nesuvaldomais geiduliais žmogus ima gyventi, ir Dievo nebutų jam, arba rodos, jiems V. Dievas visiškai neapeitų. Tokie yra tik bedieviai. Jie nenori galvoti apie V. Dievą, nes bijosi, kad nereiktų atsisakyti nuo palaido ikšiolinio gyvenimo. Tokie nenori duotis nei apšviesti, priešingai, prieš kitus norėdami pasiteisinti, pasirodyti galvočiais, skelbiasi laisvamaniais ir bedieviais.

Visgi kovoje už tiesą, katalikams labai naudinga žinoti grynai protinių įrodymų, kad V. Dievas tikrai yra.

Visas regimas pasaulis yra gyvo-

tik mokėti iš tos knygos skaityti.

Kas pirmiausia mums puola akin ir į protą, tai esamų tvarinių, pasaulio daiktų nepastovumas, nebutinumas būti tokiais, kokiais tie daiktai dabar yra. Absoliučiai kalbant, nėra būtina, kad saulė būtų tik tokia, kaip dabar ji yra, galėtų būti taipgi didesnė, mažesnė, karštesnė, vėsesnė ir galėtų jos visai nebūti.

Mes patys esame, bet nevisada bu sime čia ant žemės, nevisada buvome ir galėjome visai nebūti.

Taip galvojant surandame, kad visi pasaulio daiktai ir visa visata nėra būtina esybė: ji mainosi, keičiasi ir t. t., nes kitaip galvojant turėtume visatą ir jos dalis už patį Dievą skaityti ir įpulti į panteistų klaidą, kad ir šuo, ir katė ir akmuo yra dievybė.

Pasaulio nebutinumas rodo į savo būtiną esimo priežastį. Tą viso pasaulio esimo būtiną priežastį, kurį visa tai įkurė, surėdė ir tvarko vadiname Dievas.

Toliau, pažvelgę į pasaulio neišpasakytą gražumą, į varšų stebėtiną suderinimą dausių aukštumose, į aidų, garsų žavinčias melodijas, pasijuntame labai gerai suprātę Tojo atvaizdą ir mintį, kuris tą viską padarė.

Daug žmogus vargo padeda kol padaro laikrodėlį. Pasaulis-gi, tai kelių šimtų milijonų planetinių sistemų visata, protingiausiu būdu sutvarkyta. To atlikti nei akmenis, nei gyvuliai, nei žmonės negali. Ne jie tą viską sutvarkė, surėdė. Nepabaigtai protingesnis, galingesnis tą viską padarė; tai Pats

grožės, tvarkos ir visatos kelių Kurėjas, V. Dievas. Yra Dievas.

Pažiūrėki į esamą pasaulyje tvarką. Visa neprotingoji prigimtis valdoma nustatytų ir jai duotų pajėgų dėka. Iš tos tvarkos negali nei akmenis, nei augmenys, nei gyvuliai išsiveržti. Vienas tik sutvėrimas gali iš nustatytos tvarkos išsiveržti ir padaryti netvarką, tai liuosos valios žmogus. Bet ir tai įrodo, kad kas tai yra aukštesnis už žmogų, nuo kurio ir patsai žmogaus esimas, gyvybė, kuno jėgos ir sielos pajėgos priklauso. Žmogui tik palikta liuosą valia laikytis duotos tvarkos, arba nešilaikyti ir, suprantama, užsitarnauti sau laimės, arba ne. Esamoji pasaulyje tvarka nurodo į tvarkos palaikytoją ir jos įkurėją. Tą visatos ir atskirų tvarinių esybėse tvarkos Davėją vadiname Dievas. Dievas yra.

Kaip mes neisime skersai pasaulio — visur ir visada rasime tikinčias tautas į Dievybę, nors gana dažnai klaidingai Dievybės prigimtį įsivaizdinant.

Tas visas visų tautų balsas nurodo, kad prigimtiniu būdu sveiku žmogaus protu galima pažinti Dievo esimą.

Ir taip, visas pasaulis skelbia Dievo garbę ir nuolatos žmogui primena esimą To, prieš Kurį žmogui teks atsakyti už savo gyvenimą.

Kaip būtų gera, kad nei vienas žmogus nesugadintų savo valios geiduliams pasiduodamas, — suprastų, jauste jaustų Dievo artumą ir rupintųsi Jo šventą valią išpildyti.

Bent mes tai rupinkimės daryti.

Už Skandinavijos ir Baltijos Kraštus

MALDOS APASTALYSTĖS

Bendroji intencija Kovo mėn. 1926 m.,

Šv. Tėvo patvirtinta ir jo palaiminimu apdovanota

Skandinavijos ir Baltijos kraštai apima septynes valstybes: Daniją, Norvegiją, Švediją, Suomiją, Estiją, Latviją ir Lietuvą.

Už šitas visas valstybes visas katalikiškas pasaulis Kovo mėnesyje meldžiasi, ypač gi Maldos Apaštalytės nariai.

Senovėje visos tos šalys buvo katalikiškos, dabar gi viena Lietuva tik katalikų šalimi užsiliko, o kitose Pabaltės ir Skandinavijos valstybėse katalikai yra silpnų mažumoje. Kadangi ir tose atsiskyrusiose nuo Kristaus Bažnyčios šalyse šiais laikais daugiau rodoma palankumo grįžti į Bažnyčios vienybę, Maldos Apaštalytė maldauja V. Dievą pagreitinti tojo sugrįžimo dieną.

Danija turi viso apie pusketvirto milijono gyventojų, o katalikų vos 22 tukstančiu su 83 kunigais.

Norvegija skaito pusterčio milijono žmonių ir tik 3,000 katalikų.

Švedija turi 5,600.000 gyventojų, bet esant dideliems suvaržymams, katalikų yra tik 4,000 asmenų.

Suomija turi 3 milijonus ir 200.000 gyventojų; katalikų gi vos 1,500.

Estija nedaug turi gyventojų, vos 200.000, bet ir katalikų nedaug, tris kunigus ir 2,500 katalikų.

Latvijoje yra netoli trešdalis katali-

kų; iš 1,400.000 yra apie 400.000 katalikų.

Geriausia katalikų Bažnyčia gyvuoja **Lietuvoje**, kur katalikai sudaro apie 80 nuoš. visų gyventojų.

Senovėje, prieš 400 metų, visose Skandinavijos ir Pabaltės šalyse žydėjo katalikų tikėjimas. Tik prasidėjus XVI š. liuterinizmui, pasauliniai valdovai privertė savo valdomas šalis atsiskirti nuo katalikų Bažnyčios. Jie užgrobė bažnytinius turtus, bažnyčias, mokyklas suardė, pralobo išplėstomis brangenybėmis ir liepė pavaldiniams tikėti į jų skelbiamą naują tikėjimą.

Persekiojimų buvo daug. Tų persekiojimų atbalsį randame ir šandie veikiančiuose Švedijos įstatymuose. Katalikystę ten niekas neturi teisės priimti, nesulaukęs 18-tų metų. Norėdamasgi pereiti į Katalikų Bažnyčią privalo paduoti du kartu pastoriui-priečeriui pareiškimą. Ir jeigu tas neįstengia atkalbėti, tuomet leidžia.

Bet jau dabar ateina nauji laikai. Prieš Katalikų Bažnyčią paskleisti šmeižtai, užmetimai tautoms paaiškėjo. Nenoromis jų mintys kreipiasi į laimingus laikus, kuomet dar nieko nežinota apie protestantizmą. Nes iš jų pačių išėjo dvasios milžinai — šventieji, k. a. šv. Kanut'as, šv. Henrikas Upsalietis, šv. Erikas; šv. Brigitta, šv. Katarina ir

kiti šventieji. Dabar gi, protestantizmui viešpataujant, priėjo tos pačios tautos prie dorinio puolimo. Patys nežino į ką tikėti, kaip tai pareiškė protestantų vyskupas Dr. Soederblom'as Stockholme protestantų suvažiavime.

Sušvelnėjus valstybių įstatymams prieš katalikus, daug šviesių protų grįžta prie Kat. Bažnyčios. Reikėtų-gi, kad visi tie atsiskyrusieji kraštai sugrįžtų į Bažnyčios vienybę, reikia, kad tose

šalyse, kur daugiau yra katalikų, sustiprėtų tikiškinė dvasia, nes numatoma, Dievo Apveizda ypač Pabaltės šalis su Lietuva ruošia į plačios Rusijos misijonierius.

Turėkime vilties, kad visoms Skandinavijos ir Baltijos tautoms švenčiau sia Jėzaus Širdis teiks gausiai malonių, kad pažintų jos tiesą ir stipriai susi- vienytų su Jojo Bažnyčia.

Kun. J. Židanavičius.

JĖZAUS ŠIRDIES GARBEL.

Visi gerbkim širdį Jėzaus
Kuri mus taip numylėjo
Kad ik lašo paskutinio
Kraują už mumsis praliejo.

Neišsemiamas šaltinis
Meilės Jėzaus širdyje,
Neapsakomas Jos karštis
Traukia žmones prie savęs.

Meilės balsas Jo širdyje
Kaipgi garsiai šaukia mus
Mesti viską kas yr blogo
Ir pradėt valyt jausmus.

Širdis Jėzaus tokiu budu
Nor ramybę mums suteikt
Ji, mus širdis nor palaimint
Širdyse per meilę veikt!...

Kun. J. Židanavičius.

GIESMĖ APIE ŠV. PRANCIŠKŲ ASIZIETĮ.

Kur tik pažvelgsiu,
Šventas Pranciškau,

Svietas dėmėse
Matome puva.

Jaunas ir senas
Prastas, mokytas
Per atšalinimą
Viešpačiui — žuna.

Žuna tikyba
Musų širdyse
O dėkingumo
Suvis nerasi.

Žmonės pavydus
Myli save tik,
Kad pražutin žengiam —
Lengva suprasti...

Šventas Pranciškau,
Pasigailėki
Prie atgimimo
Mus' prisidėki.

Budams danguose
Dievą maldauki
Vesk mus prie Dievo,
Nuo blogo trauki.

Vaikščiojimas Dievo Akyvaizdoje.

(MINTYS MĄSTYMU).

I. "Vaikščiok mano akyvaizdoje, o busi tobulas" (Prad. 17, 1).

II. Padaryk, o Viešpatie, kad visumet vaikščiočiau Tavo akyvaizdoje ir tapčiau tikrai tobulas.

I. Kas yra ir kodėl reikia vaikščioti Dievo Akyvaizdoje?

I. a) Vaikščioti Dievo akyvaizdoje reikia ne tik priminti sau, kad Dievas yra visur, ir ne tik mintimis vien užsiimti Dievu — bet *reikia dar kelti savo širdį Dievop*, kad Jį pagarbinus, Jo tobulybėmis pasigerėjus, prie Jo išsiveržus, Jam dėkojus, Jo valiai pasidavus Jam visa ką aukavus ir t. t. reikia taip ir gilgtis, kad mums nebūtų gėdos buti Jo šventųjų akių matomi.

b) Nieko nėra *linkamesnio ir naudingesnio* — kaip vaikščiojimas Dievo akyvaizdoje.

1) Nėra *kilnesnio ir vertingesnio dalyko žmogaus minties* — kaip Dievas, Esybė tobuliausia, o drauge viso Sutvėrėjas. Musų mintys, užsiėmus Dievu, ne tik pati kilnina, tobulinasi, bet kaip ir dalyvauja Angelų ir šventųjų gyvenime, kurie mato Dievą "veidu į veidą". Delto teisingai yra pasakęs šv. Efreimas: "Visuomet atminti Dievą, o tavo dvasia taps dangumi".

2) Antra — *Dievas juk yra visuresas — Jame mes "gyvename ir judame"*. — Kaip gi tat Jam nereikšti pagarbos ant kiekvieno žingsnio! Iš Dievo visą ėmiau, ką turiu, kaip gi tat Jam nereikšti dėkingumo! Nuo Dievo visai priklausau ir nuolat reikalauju Jo pagelbos — kaip gi tat prie Jo nuolat nesikreipti ir savo reikalų Jam neperstatyti!

3) Nieko nėra naudingesnio, kaip vaikščioti Dievo akyvaizdoje.

c) Dievo atminimas *saugoja nuo nuodėmių*. Nes kas drįs nusidėti, atsiminės pagundos laiku, kad Dievas begaliniai šventas ir teisingas į mane žiūrį. Pati mintis "Dievas mane mato" juk apsaugoja Juozapą Egiptietį nuo nuopuolimo, Zuzaną ir kitus. Kas gi užmiršta

apie Dievą, greit Jį įžeidžia. "Nėra jis akyvaizdoje Dievo — delto sutepti yra jo keliai kiekvieną valandą" (Ps. 5, 5). Tas užsimiršimas Dievo stumė senius biau rū sumanymą papildyti, užpulti ant Zuzanos nekaltybės. — "nes atkreipė savo akis, kad neregėtų į dangų" (Don. 13, 9).

b) Dievo atminimas daug *padeda tobulybei ilyti*. Dievas Pats tai liudija: "Vaikščiok mano akyvaizdoje, o busi tobulas" (Pradž. 17, 1.) Dievo atminimas žadina mumyse maldos dvasią, veda prie susitelkimo, delto vadinasi "maldos raktas". Dievo atminimas gimdo gryną intenciją, nes prasta ir tyri yra akis žiūrinti į Dievą. Dievo atminimas žadina kudio *pasitikėjimą*, nes ko gi bijos siela, kuri atmena, kad begaliniai geras ir galingas Dievas yra prie jos. Dievo atminimas uždega *meilę*, nes kas nejaus ugnies karštumo stovėdamas prie pat ugnies, o juk prarijanti ugnis yra Dievas" (Žyd. 12, 29). Dievo atminimas mokina mus gerai atlikinėti kiekvieną mūsų veikmę, nes po Dievo akimis ji įvyksta: "Visuose tavo keliuose mąstyk apie Jį, o Jisai išties savo takelį". (Patarl. 3, 6).

d) Galop Dievo atminimas, vaikščiojimas Dievo akyvaizdoje *sulvirtina mus kovoje ir paguodžia kentėjimuose*. Silpnas yra žmogus, jei remiasi savimi ir lengvai gali buti nugalėtas, bet stiprus jisai tampa, jei pasitiki Dievu ir turi Jį prie savęs — nes tuomet gali pasakyti su Pranašu: "Nors tat vaikščiočiau mirties šėšėlyje — nesibijosiu blogo, nes Tu esi su manim" (Ps. 22, 4). Sunkus yra gyvenimo kryžius, jei žmogus pats vienas sau jį neša, bet kas atmena, kad Dievas yra su juomi ir pas Dievą ieško pagelbos — tam kryžius tampa lengvas ir dar daugiau — jisai virsta jam nuopelnų šaltinis ir meilės daiktu. Ta tat mintis ramino Pranašą sielvartose: "Turėjau Viešpatį nuolat prieš savo akis, nes man yra Jisai dešinėje — kad nebučiau pajudintas. Delto pradžiugo mano širdis ir pasilinksmino mano liežuvis." (Ps. 15, 8-9.)

Tretininkų Žinios.

ŠOKIAI.

Į visą gyvenimą tretininkai turėtų daryti įtakos savo padorumu, rintumu, protingumu.

Žinome, kad Amerikos jaunimas linkęs labai į sportą ir į šokius. Sveikas gražus sportas naudingas yra jaunimui, jeigu, žinoma, užlaikoma protingas saikas.

Kitaip yra su amerikoniškais šokiais. Jaunimas duksta nepadorius šokius šokdamas ir nér kam juos pamokyti, suvaldyti, pakreipti tą linksmumo norą į gerą pusę.

Nors patys tretininkai privalo vengti šokių, o ypač mažiau padorių, visgi galėtų savo šeimynose turėti įtakos, išaiškinant dukrelėms ir sunams dvasinę blėdį nuo nepadorių šokių; raginant imtis tikrai dailių šokių, arba net ir susilaikyti nuo jų, jeigu negalima papiktinimo išvengti.

Gyvenimo patyrę tretininkai gali labai nuosekliai išaiškinti saviškiams didelį dorai pavojų nepadorius šokius šokant.

Visiškai nebutų pagirtinas tretininkės (ko) užsilaikymas sueigose, šeimyniškuose pasilinksminimuose jeigu patsai imtų raginti į nelabai padorius šokius jaunimą. Gerai būtų, jeigu rastų dailių žaisti, pamokinančių, gyvų-judrių.

Tretininkai turi suprasti jaunimo troškimus ir jų jaunystės karštį prie gero, prie padoraus dalyko pakreipti. Duokite jaunimui veikti, įtraukite į tretininkus, — jaunimas daug gero padarys.

NEATMOKĖK BLOGU UŽ BLOGĄ.

Kucmet artimas ką nors blogo mums padaro, širdyje sukyla neramumas, keršto geismas. Tas atsitinka visai mums nepastebint. Jeigu butume mažiau protingi žmonės, tai nieko nelaukę ir atsilygintume už padarytą blogumą kitu blogumu. Bet esame Jėzaus Kristaus mokiniai. Jo mokslu ir pavyzdžiu privalome sekti. Ir tiems, kurie mus persėkiója, niekina, šmeižia, gyvenimą sunkina ir mūsų reikalams kenkia, krikščioniškos meilės vedini, privalome gero linkėti ir gerumu pergalėti jų piktumą.

Šv. Povylas apaštalas sako: "Nenorėk pergalėti blogumu, bet blogumą pergalėk gerumu" (Rom. 12, 21). Išganytojas pasakė: "Ge-

ras žmogus iš gero savo širdies išdo teikia gerą, blogas — blogą" (Luk. 6, 45).

Neatmokėkime tat mūsų priešams už jų padarytas mums skriaudas blogumu. Galime ieškoti atlyginimo, teisybės, bet niekuomet nedarykime blogai, kad tuómi jų blogumą pergalėti. Geras žmogus visuomet daro gerą.

Tas įsidėmėtina tretininkams (kėms), kad už apkalbas, šmeižtus, neatsimokėtų priešams taipgi apkalbomis ir šmeižtais, o malda ir geru žodžiu.

TOBULYBĖS SEKANČIOMS SIELOMS PATARIMAI.

1. Padaryk savo dienos darbų tvarką ir nusistatyk, kokiame padėjime nori toliau gyventi.

2. Žiūrėk kas tavyje kitiems nepatinka ir kas tave dažnai įveda į nekantrumus, piktumus ir į kitus nusikaltimus.

3. Apsvarstyk į ką labiausiai jauti nuodėmingą palinkimą: ar į turtą, ar į garbę, ar į geidulių užgaidas.

4. Pagundoms užėjus nenusimink, bet melksis ir kovok. Kòl nesutiksi su pagunda — neturėsi nusikaltimo.

5. Laikė gavėnios daugiau papasinkauk, teik vargšams išmaldą, daugiau melksis.

6. Į gerą vedančią mintį apsvarstyk ir ją sek.

7. Prieš pradedant maldą, padaryk intenciją už ką melsiesi, ko prašysi.

8. Eik dažnai prie šv. Sakramentų ir kiek galint geriau prie jų prisiruošk.

9. Savo pareigas atlik greitai, pilnai.

10. Kasdien prieš gulsiant padaryk sąžinės sąskaitą ir gailėsčio aktą.

ATLYGINIMO AKTAS.

Dieve trigubai šventas, garbinu, myliu ir šlovinu tave per saldžiausią Jėzaus širdį, pasislėpusią švenč. Sakramente ir per Nekaltai Pradėtosios P. Marijos rankas aukoju tau visas ostijas, kurios randas mūsų altoriuose ir bažnyčiose, kaipo atlyginamąją auką už visus šventvagiškumus, bedievybes ir prasižengimus, kuriais visame pasauly esi niekinamas.

(300 d. atl. kiekvieną kartą. Pijus IX).

Ž I E D E L I A I

Dr. V. Padolskis.

Gamtos Draugas.

(Šv. Pranciškaus 700 metų mirties sukak-
tuves minint).

Pažvelgus šentųjų asmenin, į gyvenimo aplinkybes, tarp kurių savo amžių praleido, ne kartą atrasime daug panašumo su mūsų gyvenimu, kuriu taip dažnai mes jaučiamės apšivylę. Aprimsta tada mūsų širdis. It žaibas nušviečia apsiniaukusį dangų, nušvinta mūsų siela. Prakilnesnės gema idejos, pasireiškia troškimas tobulesnio gyvenimo. Palaiminta valanda, kuomet gema jaunuolio širdyje panašus troškimas, juo labiau kuomet jie vainikuojami tvirtu pasiryžimu. Šventasis, kuriuo dar taip ne senai vien gėrėjos, tampa jo gyvenimo idealu, spindinčiu žibintu, kuriuo nuolat vadovaujas kelionėj tarp sluntančių jūros bangų. Kantriai pradeda nešti sunkią gyvenimo našta, kurios taip drovėjos, grynės. Ir taip pradeda žengti prie savo gyvenimo tikslo, amžinosios laimės.

Žmogus dažnai savęs klausia apie gyvenimo tikslą, kam gyvenęs. Ir pasigirsta iš gilumos širdies įvairūs atsakymai, dažniausiai sujungti su asmens laime. Tad ir veikia jis taip ar kitaip, tikėdamas per šiuos darbus savo laimę atsieksiąs. Deja, ne vien vienaip mano, ne visi vienaip laimę supranta. Vieni tikis laimę atsieksią žemiškuose turtuose, garbėje; kiti tobulame

savo kuno išlavinime, patenkinime kuno jautulių. Tačiau vieni ir kiti didžiai klysta, nepakeldami savo minties virš žemiškų dalykų, kuriems jis nesutvertas. Tokia laimė (kurią nedera ir laime pavadinti) išnyksta it meteoras dangaus erdvėje, it dumas ore, kartu su kunu, jų jautuliais, kurių patenkinime laimę tikėjos atrasti. Ne laimė — nusivylimas teliko.

Pasilieka ieškoti tikroji laimė, kuria yra Dievas. Jis mūsų Kurėjas, mūsų Viešpats. Jis ir paskyrė mums tikslą. Jo pažinimą, garbinimą, mylėjimą. Atsiekiant šį mums Dievo užbręžtą tikslą, mes liksime tobulais, šventais, amžinai laimingais. Tobulas Dievo pažinimas ir meilė vien danguje tėra, kur matysime mūsų Viešpatį "veidu į veidą". (1 Kor. 13, 12).

Dievo meilė ir garbinimas reikalauja Jo pažinimo. Niekas negali pamylėti kokį nors daiktą, apie kurį nieko nežino, kurio nepažįsta. Priešingai, juo labiau pažįsta, labiau ir myli. Tiek pat galime pasakyti ir apie Dievą, mūsų begalinę Gerybę. Tačiau iš matymo mes Dievo nepažįstam, nes kaip sako šv. Jonas evangelistas: "Dievo nėvianas niekuomet nėra matęs." (Jon. 1, 18). Tad pasilieka Dievas pažinti iš

Jo darbų, kuriuo yra šis mūsų regimas pasaulis. Iš sėkmių pažįstame priežastį, iš kurinių — Kurėją. Gamta, budama Dievo tobulybių atspindys, pakelia prie Jo mūsų mintis ir širdis. Taip mes ir pažįstame Dievą, viršesnę už pasaulį Ešybę, Kuri visa sukūrė ir visa valdo.

Malonu nakty gērėtis žydriu žvaigždėmis nusėtu dangumi, įdomu akimis matuoti dangaus erdves. Bet velniui; erdvės neišmatuojamos, žvaigždės nesuskaitomos. Tad ir kyla mūsų mintys prie šios visatos Kurėjo, kurs visa tai padarė iš nieko ir paskyrė kiekvienai žvaigždei, planetai savo kelią. Žmogui vien stebėtis, belieka ir nusilenkti prieš visatos Valdytoją.

Šventieji šią įmonę pakėlimui minčių prie Dievo puikiai suprato. Tai liudyja jų gyvenimo istorija. Čia galiu paminėti šv. Pranciškų Asyžietį, kuris, paniekindamas pasaulio turtus, pamėgo vargdienio gyvenimą, ne dėl to, kad savyje but taip garbinga, bet kad labiau butų panašus savo dieviškam Mokytojui, kuris, budamas turtų Viešpačiu, teikės nužengti iš dangaus ir tarp žmonių gyventi vargingai. Taip gyvendamas, šv. Pranciškus Asyžietis pasiekė savo amžinos laimės — Dievą. Gamta gi, kurią jis taip mylėjo, jam buvo itin kelias, vedęs prie amžinosios laimės.

Del jo didelio gamtos pamėgimo manau labai tinkamai jį galima pavadinti gamtos draugu. Šiuo pramintu šv. Pranciškaus Asyžiečio taku ir mums naudinga eiti, nes gamtos grožybės gali pakelti ir mūsų širdį Dievop. Tad

svarbu mums kiek giliau pažvelgti šv. Pranciškaus širdin.

Pirmi jaunuolio gyvenimo įspūdžiai didžiai veikia į jo sielą. Praleista jaunystė tarp dievobaimingų rupestinųjų tėvų atsiliepia ir tolymesniame jo gyvenime. Ir suaugęs gaivinas tomis pat mintimis, kurias girdėjo prie savo lopšio motiną pareiškiant. Dievą, Kurį matušė mylėti išmokino, ne lengvai pames iš širdies. Be to, apielinkės grožis, kur augo jaunuolis, mums pagamina, išauklėja poetus. Be abejo, ir šv. Pranciškaus jautrią sielą didžiai paveikė motinos globa, gražios Asyžiaus apielinkės, kur jisai praleido jaunystės dienas.

Gražu iš tolo pažvelgti į seną Asyžiaus miestą pastatytą ant kalvos, prisiglaudusį prie didžiulio Subazijaus kalno. Jo viršunė plika, vien šlautai apžėlę mažais krumais, žole; vietomis vien akmenų berioksa. Kitam miestelio šone tęsiasi garsioji Asyžiaus lyguma apsodinta vynuogių medžiais; jos pakraščiuose balzganuoja iškrypusios, susisukusios alyvos. Gražu kuomet išsirpusios vynuogių kekės laužia medžių šakas; kuomet žaliuoja it ažuolo gilės alyvų uogos tarp balzganų lapelių.

Senas Asyžius savo akmeniniais namais, kreivomis gatvelėmis dominuoja visai šiai apielinkei. Tartum juosta apgaubia miestelį nuo viduramžių apgriuvusi akmeninė siena. Brangi tai asyžiečiams atmintis, nes prie jos passtatymo prisidėjo ir jaunutis Pranas Bernardone, kurio vardas vėliau pasklido

po platųjį pasaulį. Šalia, prie miesto sienų, riogso sugriuvus Barbarosos pilis. Vis tai garsus viduramžių palaikai.

Kuomet saulutė, po kaitrių vasaros dienų, pasislepia toli už kalnų vakaruos, mėnulis išplaukia ant žydr dangaus ir skaisčiai suspindi žvaigždutės, tuomet išeina Asyžiaus jaunimas pasigėrėti vakaro grožiu. Giesmininkai žiogeliai, pasislėpę dirvonuose irgi nenustoja čirškėję.

Prieš 700 metų šia žaivančia gamta gėrėjos ir šv. Pranciškus. Nevieną vasaros naktį, dar prieš savo atsivertimą, dainuodamas vaikštinėjo su linksmu draugų buriu po siaurutes Asyžiaus gatves. Panašus pasivaikščiojimai, pasilinksminimai dar ir dabar užsilikę italų paprotį. Dažnai apie vidunaktį tenka išgirsti praeinant dainuojantį burį vaikinų, neretai dar muzikai pritariant. Suprantama, po vasaros kaitrios dienos labai malonu pakvėpuoti tyru nakties oru. Bet panašus šv. Pranciškaus gyvenimas, lakstymas su draugais naktimis po gatves, neilgai tęsės. Priėjo jo gyvenimo krizis. Po vieno savo draugams iškelto pokilio, kaip visuomet, palydėjo savo draugus. Linksma vaikinų dainos skambėjo nakties tylumoje. Staiga Pranciškus atsilieka nuo savo draugų ir, pasilikęs vienas, bežiurėdamas į žvaigždėtąjį žydrųjį dangų, užsimąsto. Tai buvo valanda, kuomet ypatingas Dievo malonės dvelkimas palietė jaunuolio širdį. Jaunikaičio akyse pasirodo pilnas tuštybių ligi šiol jo gyvenimas. Dabar jisai pamato kitokį gyvenimą — Kristuje ir tai visu savo pra-

kilnumu, didumu, kuris turėjo būti visos jo jaunystės papuošalu. Bet gera daryti niekuomet nevėlu. Tad šv. Pranciškus tuojau ir permaino savo gyvenimo eigą; atsitraukdamas nuo žemiškų gėrybių, jisai paniekina garbingą ateitį; trokšdamas vien dangiškų turtų, jisai pradeda iš arti sekti savo dieviškąjį Mokytoją. Tuo tikslu jis apleidžia linksminančią žemiškais turtais žmonių draugiją. Pasiėmęs keletą draugų eina į tyrus, kur žmonių nematyti, jų šauksmų negirdėti; kur vien paukščiai čiulba per kiaurą dienele. Čia šv. Pranciškus praleidžia ilgas valandas maldose.

Gyvenimas, kuriuo iki šiol Pranciškus gyveno, visiškai pasikeitė. Vietoj gražių tėvo namų, gimtinės, jisai apsirinko kietą akmens uolą; vietoj miesto su gyvenančiais žmonėmis — duslų kalnų medžių ošimą. Draugai, kuriuos taip mylėjo, su kuriais drauge sėdėjo pas tėvą už stalo, jo neapleido. Tiesa, ne visi — tik tai keletas jų, norinčių sekti tobulą šv. Pranciškaus gyvenimą. Kitiems, jų nuomone, šypsojos gyvenimo gėrybės, kurių išsižadėti atrodė jiems — padaryti didelę gyvenime klaidą.

Ką gi šv. Pranciškus apleido? — Pasaulio tuštybes. Kas gi jam liko? — Dievas, pasaulio Kurėjas, visų turtų Viešpats. Šv. Pranciškus tuo ir pradėjo versti naują gyvenimo vagą. Jis išsižadėjo žemiškų turtų, nes tai siulas, kurs laiko mus pririšęs prie šios juodos žemės, šios ašarų pakalnės, vieton pakelti mūsų akis į dangaus aukštybes.

(Bu daugiau).

Katalikų Pasauly

BULGARIJA. — Šitas kraštas yra klaidatikių apgyventas, bet ir katalikų yra ne maža. 1920 metais katalikai įsisteigė Spaudos Draugiją, kuri pradėjo leisti katalikiškus laikraščius. Jau nuo seniau buvo leidžiamas laikraštis, vadinamas "Poklonnik" (Maldininkas). Prie šito laikraščio buvo spausdinami šventųjų gyvenimai, kurie daro didelės įtakos bulgarų gyvenime. Aišku visiems, kad klaidatikių Bažnyčia dabartiniais laikais neturi nė vieno, kuris būtų galima pavadinti šventu. Kuriuos šventuosius turi tai dar nuo anų laikų, kuomet bulgarai buvo vienybėje su Roma. Šventųjų gyvenimai yra geriausi tikrojo gyvenimo pavyzdžiai. Ne maža įtakmės turi aukštesniuose luomuose naujas laikraštis "Istina" (Tiesa), kuris randa daug pasisekimo šviesuomenėje. Spaudos Draugija neša didelės naudos katalikų tikėjimui Bulgarijoje.

SUVIENYOTOS AM. VALSTYBĖS. — Milwaukee mieste įvyko nepaprastas atsitikimas, kurių mūsų laikais labai mažai teatsitinka. Kun. Teofilus, vienuolis kapucinas, pereito mėnesio pabaigoje vienoje katalikų bažnyčioje išvarė velnius iš dviejų velnių apsėstų žmonių. Kadangi šitie apsireikimai yra reti, tai ir Bažnyčios drausmė yra gana smarki šiuo atveju. Reikia butinai įrodyti, kad ligonis tikrai yra velnio apsėstas. Kuomet šitas klausimas pakilo, vietinis katalikų arkivyskupas Messmer, ištyręs klausimą, davė teisės atlikti visas Katalikų Bažnyčios apeigas. Viena moteris, 40 metų amžiaus, iš pradžių užnuodijo savo pirštą, iš ko pradėjo džiuti ranka. Su nudžiuvimu rankos, joje apsigyveno velnias. Kunigas vienuolis, kuriam buvo pavesta velnias išvaryti, per keturias savaites pasninkavo ir meldėsi, rengdamasis prie tos svarbios valandos. Kuomet atėjo paskirta valanda, pota kunigų ir keletas seserų nusivedė moteriškę į koplyčią. Kuomet priėjo prie koplyčios durų, moteriškė pradėjo staugti ir dukti jokių būdu nenorėdama eiti į vidų reikėjo prievarta ją įvesti. Kunigas maldas kalbėjo lotyniškai. Į jo lotyniškus paklausimus atatinamus atsakymus

jam atsakė storu balsu velnias angliškai. Kunigas paklausė: Kas tu per vienas? — negavo jokio atsakymo. Kunigas ir vėl: Aš tau įsakau man pasakyti kas tu per vienas? — Atsakymas: "Beelzebub". Kunigas klausia: Kokiū būdu tu įėjai į tą moteriškę? Vieton atsakymo paplūdo keiksmas. Kunigas ir vėl klausia: Kada tu išėjai? Atsakymas: Antroje. Kuomet kunigas atkalbėjo ant velnio prakeikimo maldą, piktoji dvasia pradėjo šaukti ir melsti pasigailėjimo. Kunigas kalbėjo ilgas maldas, liepdamas velniui išeiti iš moteriškės. Visos apeigos tęsėsi dešimtį valandų. Kada velnias, maldomis nugalėtas, apledo moteriškę, visi esantieji matė dumus, kylančius iš moteriškės, kuri pasiliko tartum apsvaigusi. Kunigas jos paklausė: Ar tu žinai kur tu esi? Moteriškė savų balsu atsakė: Taip, aš esu bažnyčioje! Kitas žmogus, piktos dvasios apsėstas, buvo vyras. Jisai kartą pasakęs "tegrėbia mane velnias" ir nuo to laiko velnias į jį įėjo. Kuomet žmogus šiaip taip buvo atvestas į koplyčią, jisai šaukė, draskėsi, plėšė drapanas. Kuomet kunigas ištiesė ant jo rankas, velnias nutrenkė žmogų ant žemės ir jisai išrodė tartum negyvas. Kada kunigas paėmė medžių du gabalėliu ir sudėjo kryžveiai ant vargšo galvos, velnias, baisiai šaukdamas ir staugdamas, žmogų draskydamas, jį apledo.

RUSIJA. — Einąs patriarko pareigas dvasininkas Kruticky įsivėlė į kokius tai politinius sankalbus su caristais, žinoma, prieš bolševikus. Šitas įvykis davė progos rusų dvasinei vyrsenybei iškelti prieš jį protestą. Kitas dvasininkas stėjo prieš jį ir pasivadino save tikru patriarko vietininku. Tuo pačiu tikslu jisai šaukia visų rusų skizmatikų bažnytinį kongresą. Ne visi ir jam pritaria. Tokiu būdu. Rusų Bažnyčioje pasireiškė suskilimas ir partijos. Tai prie ko veda rusų atskilimas nuo tikrosios Katalikų Bažnyčios. Chicago universitete po karo padidėjo atsiųrtimų skaičius studentų tarpe. Percitą savaitę vėl nauji 5 studentai priėmė katalikų tikėjimą. Tokiu būdu per 4 paskutinius metus viso 91 studentas iš Chicago universiteto perėjo į Katalikų Bažnyčią.

Lietuvos Žinios

Naujas Seimo prezidiumas. Vasario 9 d. prasidėjo Seimo pavasario sesija. I prezidiumą išrinkti: pirmininku dr. Jonas Staugaitis (v. l.), I vicepirmininku prelatas Justinas Staugaitis (u. s.), II vicepirm. dr. Raulinaitis (d. f.) I sekretorium atst. Jočys (d. f.) ir II sekr. atst. Galdikienė (k. d.).

Naujos pašto agentūros. Vinčų geležinkelio stoty, Mariamp. apskr. ir Raudondvary, Kauno apskr., atidarytos pašto agentūros.

Višieji darbai. Kauno miesto valdyba gavo iš valdžios 100.000 litų viešiesiems darbams bedarbiams organizuoti.

Prekyba su Anglija. Daugiausia Lietuva prekiauja su Vokietija. Po Vokietijos pirmą vietą užima Anglija, kuriai 1925 m. buvo parduota Lietuvos prekių už 60,000,000 litų, t. y. 24 nuoš. visų parduodamų užsieniui prekių.

Prekybos sutartis su Eslija. Estai pasiūlė Lietuvai sudaryti laikiną prekybos sutartį ir pradėti derybas nuolatinei prekybos sutarčiai sudaryti.

Parduota 22 dvarų centrai. Vasario 4-5 d. žemės ukio ministerijoje įvyko dvarų centrų pardavimo varžytinės. Pirkėjų didžiuma buvo lietuviai. Dvarų žemės plotas siekė 781.732 ha. Pradinė kaina buvo 552.000 lt., o įvaržytoji pasiekė 791.100 lt.

Vandeninių malunų skaičius Lietuvoje, kaip praneša vandens kelių valdyba, yra apie 700.

Miško plukdymas Nemunu. Lietuvos vyriausybė išleido naujas taisykles plukdyti tranzitiniam miškui. Už miško plukdymą Lietuvos vyriausybė neima jokių mokesčių, išskiriant paprastą vandens kelių rinkliavą. Su įleidžiamu kontrolės punkte ties Ueicka miško transportu galės vykti baidokuos reikalingi tarnautojai, miško savininkai ir jų įgaliotieji. Sielininkai pakeičiami Lietuvos piliečiais. Plukdymo reikalams palydovai gali naudotis pašto telegrafo įstaigomis ir pakrante. Šiomis taisyklėmis galės pasinaudoti ir lenkai, plukdydami okupuotos Lietuvos anglams parduotąjį mišką per

Klaipėdą. Klaipėdiečiai džiaugiasi, kad busią darbo jų lentpiuvėms.

Grąžino Seiman įstatymą. Respublikos Prezidentas, pasirėmęs Valstybės konstitucija 50 paragrafu, grąžino Seimui antrą kartą apsvastyti "Įstatymo apie valstybinį mokesnį nuo nejudomųjų turtų miestuos ir miesteliuos pakeitimą".

Lietuviškos statybos albumas. Vidaus reikalų ministerijos statybos inspekcija išleido Lietuvos statybos ir puošybos pavyzdžių albumą su keturiais šimtais paveikslų. Albumo tikslas nustatyti grynai lietuviškas statybos stilius.

Valstybės Teatro gostrolės provincijoj. Valst. teatro artistų trupė vasario 9 d. Sialiuose vaidins Ostrovskio "Miškas", o vasario 10 d. tą patį veikalą vaidins Panevėžy.

Žvejyba Klaipėdos krašte. 1925 m. Klaipėdos krašto žvejai sužvejojo 3.480.050 klgr. įvairių rušių žuvų, 1924 m. — 3.445.671 klgr. ir 1923 m. — 3.294.865 klgr. Tuo budu daugiausia sužvejota percitais metais. Sužvejotų 1925 m. žuvų kaina siekia 3 milijonų litų.

Išparceliuotų dvarų pavadinimai. Einant žemės reformos įstatymu, visi išparceliuotieji dvarai turi būti pavadinti kaimų vardais. Dvarų pavadinimus keičia Žemės Reformos Valdyba, o tvirtina Žemės Ukio ir Vidaus Reikatu ministeriai. Tokių išparceliuotų dvarų, kurių pavadinimai pakeisti, yra jau 73.

Prano Vaičiūčio 50 gimimo metų sukaktuvės. Vasario 9 dieną sukanka lygiai pusė šimto metų nuo mūsų poeto Prano Vaičiūčio gimimo dienos. Mirė Vaičiūtis 1901 m. rugsėjo 21 d. nuo džiovos.

Lenkai paniūkino Vilniaus Kalvariją. Taip gerbiama ir mišnių maldininkų lankoma Vilniaus Kalvarija šiuo metu, kaip rašo lenkų laikraščiai, visiškai sunykusi. Kopyčių stogai kiauri, sienos apdraskytos ir nešvarios, o sienose tapyti paveiksai nubyrėjo ir jau nebe-pataisomi. Kalvarijos parapija nedidelė ir neturtinga, tik apie 3500 žm., todėl apsaugoti šios vietos savo lėšomis neišgali.

MUSŲ DARBAI

NORTH SIDE, CHICAGO, ILL. 28 vasario d. šv. Mykolo par. svetainėje įvyko 2-jo M. K. Remėjų susirinkimas su paveikslais, prakalbomis. Buvo duotas nariams pranešimas apie įvykusį V. Valst. 3-ji Kat. Seimą.

Kolegijos klausime kalbėjo gerb. kun. d-ras V. Dvaranauskas, gerb. kun. A. Baltutis ir kiti.

Į garbės narius pasižadėjo stoti gerb. kun. A. Baltutis, p-nai Kavaliauskai, o J. Girdžiunas pasižadėjo stoti į amžinuosius narius. Be to dar keletas įsirašė į nuolatinius Kolegijos remėjus.

Northsidečiai džiaugiasi savo gerbiamojo klebono dideliu darbštumu, uoliu pritarimu kilniam apšvietos darbui.

J.

KOLEGIJOS DIENA.

Trečiajam Vak. Valstybių liet. Kat. Seime Chicagoje buvo daromas platus pranešimas — paskaita Lietuviškos Kolegijos klausimu. Buvo nušviesta kaip lietuvių tauta eina prie mokslo, kaip mokslo įstaigos vystosi pačioje Tėvynėje ir čia išeiivijoje. Toliau buvo prieita prie L. K. Federacijos Seimų nutarimų, rupintis įsteigti bent vieną Lietuvišką bernaičiams Kolegiją ir kaip tą darbą prašyta Kunigų Marijonų Kongregacijos imti į savo rankas.

Buvo nurodyta, kad tik pereitais metais Marijonų Kongregacija, pasitikėdama visuomenės pagelba, davė savo sutikimą rupintis įkurti ir vesti Lietuvišką bernaičiams Kolegiją. Kadangi neužtenka pastatyti tik mokyklai murai, bet nemažiau svarbu turėti tai mokyklai savi-mokytojai, tad Marijonai per pereitus metus prie tos Lietuviškos Kolegijos ėjo nusistatytu keliu: rinkti Lietuviškai Kolegijai statyti fondą ir ruošti tai Kolegijai busimus mokytojus. Į tąjį mokytojų ruošimą Marijonai pernai ir šiemet ir dar porą metų turės visas savo jėgas įdėti. Visuomenei lieka parupinti Lietuviškai Kolegijai statyti lėšas. Pereitais metais į Kolegijos Fondą įplaukė gyvais pinigais daugiau penkių tukstančių dolerių. Tai sudėjo Lietuviškos Kolegijos Remėjai. Bet Kolegiją pradėti statyti reikia turėti bent

200 tukstančių dolerių. Taigi, jeigu liet. katalikų visuomenė tik tiek Kolegijos Fondui padarys kaip pereitais metais, nei per 30 metų negalėtume Lietuviškos Kolegijos susilaukti. Kad taip blogai nebutų, sumanyta pasinaudoti gerb. J. Tamošausko sumanymu, suruošti visose lietuvių kolonijose "Kolegijos Dieną". Taip V. V. 3-sis liet. Kat. Seimas ir nutarė: "2. Suruošti Lietuviškos bernaičių Kolegijos naudai lietuvių kolonijose "Kolegijos dieną". Tai reiškia, pasiskirtą kolonijose dieną paaukoti į Kolegijos Fondą vienos dienos uždarbį. Vienos tik dienos metuose uždarbį sudėję į Kolegijos Fondą, galime tikėtis greit susilaukti Kolegijos. Kad tą "Kolegijos dieną" vietose pasekmingiau organizuoti, vertėtų kur dar nėra sudaryti Marijonų Kongregacijos Remėjų dr-jos skyrių.

Iš savo pusės Remėjų Centras pasiulyti norėtų gerbiamiems tautiečiams paskirti "Kolegijos dieną" per Lietuvos globėjo šventę ir Marijonų vyriausiojo vadovo J. E. arkiv. Jurgio Matulevičiaus vardo dieną, kuriam šiemet sukanka 55 amžiaus metai tą dieną, butent 23 Balandžio (April).

Pasitikime, kad vykindami savo nutarimus Seime, parodysite darbu, kad norite įkurti Lietuvišką bernaičiams Kolegiją.

Į amžinuosius Kolegijos Remėjus įstojo:

X. X. iš Worcester, Mass. (L. P. boną) \$50.00

Į nuolatinius Remėjus įstojo:

Gerb. kun. B. Moleikaitis iš Delmar, N. Y. 3.00
Pr. Vanelevičius iš Shenectedy, N. Y. .. 3.00
Fel. Daumantas iš Shenectedy, N. Y. .. 3.00
M. Jeskelevičienė iš Montello, Mass. .. 3.00
A. Akstinas iš Montello, Mass. 3.00
L. V. 90-ta kuopa per M. Kasparaitę iš

Harrison, N. J. 3.00
Julia Mench iš Detroit, Mich. 3.00
M. Mandravickiūtė iš Baltimore, Md. .. 3.00
Julia Fryer iš Cricago, Ill. 3.00
J. Bucelevičienė iš Brighton, Mass. 3.00
V. J. Mickus iš Chicago, Ill. 3.00
Labdarių 14 kp. iš Spring Valley, Ill. .. 6.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Remėjoms nuoširdžiai ačiū. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

Nekaltas Prasiidėjimas.

KLAUSIMAS. Paaiškinkite, kodėl šv. Tėvas taip vėlai pripažino šv. Panelės Nekaltą prasiidėjimą, o ne pirmuose amžiuose.

J. Stat-tė, Brockton, Mass.

ATSAKYMAS. Į nekaltą šv. Panelės prasiidėjimą tikėjo ir pirmaisiais amžiais, tik toji tiesa nebuvo aiškiai suprantama. Kuomet klaidatikiai ėmė kitaip mokyti, per ilgus metus toji tiesa apsvarstyta ir galutinai paskelbta kaipo tikėjimo tiesa, — iš atžvilgio į busimą Dievo motenystę šv. Marija negalėjo būti nei vieną valandėlę piktosios dvasios vergė, gimti su pirmųjų tėvų nusikaltimu, ji V. Dievo ypatinga malone tapo iš pirmapradės nuodėmės išimta. Šv. Panelė Marija turėjo savo gimdytojus ir Joakimą ir šv. Oną, gimė kaip visi žmonės, bet nebuvo joje nusikaltimo, — ji nekaltai pradėta.

Paklydimai.

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kad didesnė dalis lietuvių katalikų lieka be tikėjimo iš priešasties negerų dvasios vadų?

Jadvyga S. iš Brockton, Mass.

ATSAKYMAS. Netiesa, kad didesnė lietuvių katalikų dalis būtų kada tapusi be tikėjimo, ir gi netiesa, kad žmonės daugumoje nustotų tikėjimo delei savo dvasios vadų pasitaikomų netaktingų pasielgimų.

Tiesa-gi, kad kažkurie lietuviai nustoja tikėjimo, bet delei to, kad susideda su blogais draugais ir skaito blogas knygas,

socialistinius, komunistinius ir laisvamių laikraščius.

Jėzaus Broliai.

KLAUSIMAS. Ar Jėzus Kristus turėjo brolių?

A. Jasar, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Jėzus Kristus brolių neturėjo, o turėjo pusbrolius, trečios eilės brolius etc. Jie Evangelijose vadunami broliai. Taip vadinti pusbrolius broliais buvo žydų paprotys, lygiai kaip ir pas lietuvius pusbroliai visada viens kitą vadina: broli.

Geri darbai.

KLAUSIMAS. Ar nėra nuodėmės labai turtingiems, kurie neaukoja daugiau už vargšus našlaičių, vienuolių, Lietuvos reikalams?

J. S. iš Brockton, Mass.

ATSAKYMAS. Kiekvienas žmogus įgytą turtą naudoja savo nusimanymu, nors iš to naudojimo jam teks duoti atskaitą prieš V. Dievą. Aišku, daugiau turintis turto, daugiau privalėtų remti katalikiškas mokslo, gailestingumo įstaigas, ar Lietuvos katalikus jų kovoje su bedieviais, bet nuodėmės neturi jeigu pilnai neduoda tiems reikalams kaip išgalėtų.

Pašlakstymas.

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti ką daryti per pakrapinimą bažnyčioj, ar priklaupti, ar stovėti. Kaip yra geriau?

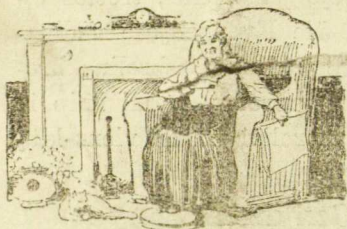
Dom. Gud. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Laike pašlakstymo reikia pamaldžiai stovėti.

Išpažintis.

KLAUSIMAS. Kai kurie iš suaugusių, o ypač jaunuoliai subatvakariais atlieka išpažintį, o paskui eina į kurtamuosius paveikslus žiūrėti iki pusiaunakčio, išryto gi eina prie Komunijos. Ar gera taip daryti?

ATSAKYMAS. Išpažintį subatvakariais atlikti yra gėra. Į dailius kurt. paveikslus žiūrėti nėra nuodėmės. Todel ir prie šv. Komunijos išryto gali eiti. Butų gi geriau, neiti į tuos paveikslus, nes ten dažniausiai yra blogi paveiksai, nedori ir gali jie įtraukti žmogų į nuodėmę. Tuomet nevalia eiti prie Komunijos.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.